

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 У 009474 23 Увп
Бањалука, 03.9.2025. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Свјетлане Кнежевић, предсједника вијећа, Татјане Ступар и Асмира Коричића, чланова вијећа, уз учешће Жељке Вујановић, записничара, у управном спору по тужби Д. Д. из Л., са пребивалиштем у Ш., [...] (у даљем тексту: тужитељица), коју заступа пуномоћник Драгослав Перић, адвокат из Бијељине, Ул. Николе Тесле 8, против рјешења број 21.04/951-476/22 од 19.7.2022. године Републичке управе за геодетске и имовинско-правне послове, Бањалука (у даљем тексту: тужена), у предмету уписа права у катастру непокретности, одлучујући о захтјеву тужитељице за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Бијељини број 12 0 У 009474 22 У од 25.9.2023. године, на сједници вијећа одржаној 03.9.2025. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба подесена против уводно означеног оспореног акта којим је одбијена жалба тужитељице изјављена против рјешења Подручне јединице Лопаре број 21.27/952.4-402/2021 од 04.3.2022. године. Тим рјешењем, на основу уговора о поклону ОПУ-2869/2021 од 25.11.2021. године, обрађеног од стране Јелице Секулић, нотара са службеним сједиштем у Бијељини, тачком 1 диспозитива, дозвољава се уписа права сусвојине у „Б“ листу Листа непокретности број 312 к.о. П. на цијелом сувласничком дијелу од $\frac{1}{4}$ уписаног сувласника Љ. Т. у корист тужитељице са дијелом 1/1. Тачком 2 диспозитива одбачен је захтјев за упис права својине у Лист непокретности број 311 к.о. П., а тачком 3 одређен је упис забиљежбе да то рјешење није правоснажно, у „В“ лист Листова непокретности број 311 и 312 к.о. П..

Одбијање тужбе суд је образложио наводима да је тужена правилно поступила када је жалбу тужитељице одбила као неосновану, с обзиром да је чињенично стање од стране првостепеног органа правилно и потпуно утврђено, те правилно примијењен материјални пропис. Суд је даље изнио разлоге неоснованости навода тужбе да првостепени орган није могао извршити упис забиљежбе на основу привремене мјере обезбјеђења, указујући на сврху мјере обезбјеђења и привремене мјере, те неоснованости навода тужбе да рјешење о привременој мјери нема клаузулу извршности, позивајући се на одредбе члана 278 и 282 став 6 Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске”, број: 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13 и 27/24, у даљем тексту: ЗПП) из којих произлази да је рјешење о одређивању привремене мјере правоснажно и извршно одмах по доношењу, а правно

дејство привремене мјере би било значајно умањено или чак у потпуности изгубљено уколико се рјешење о одређивању исте не би одмах по доношењу доставило јавним регистрима, ради уписа.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев) тужитељица побија њену законитост због погрешне примјене материјалног прописа. Наводи да је тужена извршила забиљежбу отуђења непокретности уписаних у Лист непокретности број 311 к.о. П. на основу рјешења о привременој мјери обезбјеђења, коју је донио Основни суд у Бијељини, Одјељење Лопаре дана 17.11.2021. године, иако привремена мјера обезбјеђења нема својство коначности нити иста може бити правоснажна, већ се иста након доношења доставља противнику који даје изјашњење, а затим се заказује рочиште и након тога доноси рјешење о мјери обезбјеђења, на које се може уложити жалба, што је предвиђено одредбом члана 278 ЗПП. Основни суд у Бијељини је донио рјешење 21.12.2021. године којим се укида привремена мјера и одређује мјера обезбјеђења, па сходно наведеном суд у побијаној пресуди износи паушалне тврдње, уопштавањем смисла привремене мјере. Не спори да нема жалбе на привремену мјеру обезбјеђења, али тврди да је прописан поступак након доношења исте, па рјешење о привременој мјери не може бити коначно нити правоснажно, због чега не може бити ни предмет забиљежбе у катастру непокретности. Дакле, суд мијеша рјешење о привременој мјери обезбјеђења са рјешењем о мјери обезбјеђења. Додаје, да је уговор о поклону доставила у периоду између доношења привременог рјешења и коначног рјешења, јер је првостепени орган извршио забиљежбу забране отуђења одмах након доношења рјешења о привременој мјери обезбјеђења, а да би упис био подобан, исправа мора да садржи општа и посебна својства, као што је правоснажност судске одлуке. Тврди да је тужена извршила забиљежбу забране промета непокретности на основу привременог рјешења Основног суда у Бијељини од 17.11.2021. године, које је исти суд укинуо новим рјешењем од 21.12.2021. године, а сада „брани“ тај упис укинутог рјешења. Предлаже да се захтјев уважи и побијана пресуда укине.

Тужена је у одговору на захтјев остала код навода датих у образложењу оспореног акта.

Размотривши захтјев, одговор на захтјев, побијану пресуду по одредби члана 39 Закона о управним споровима („Службени гласник Републике Српске“ број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), као и цјелокупне списе овог управног спора и предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Из података списка произлази да је тужитељица дана 08.12.2021. године поднијела захтјев за упис права својине на основу уговора о поклону број [...] од 25.11.2021. године, којим поклонодавац Љ. Т., који је уписан у Листу непокретности број 311 к.о. П. на парцелама број 1523/1, 1524/2, 1531/1 и 1532/3 са дијелом 1/1, те у Листу непокретности број 312 к.о. П. на парцели број 1531/3 са дијелом ¼, поклања све своје непокретности из наведених листова непокретности поклонопримцу тужитељици. Након извршеног увида у Лист непокретности број 311 к.о. П. првостепени орган је утврдио да у истом у „В“ листу постоји забиљежба привремене мјере обезбјеђења и забране отуђења, уписана на основу рјешења Основног суда у Бијељини, Одјељење у Лопарама број 80 2 П 002640 21 Мо од 17.11.2021. године. Налазећи да постојање наведене забиљежбе представља сметњу за упис права својине у поменутом листу непокретности, првостепени орган је рјешењем од 04.3.2022. године у том дијелу одбацио захтјев тужитељице, док је у дијелу који се односи на Лист непокретности број 312 извршио упис, а све примјеном одредби

члана 132, 133 и 134 Закона о премјеру и катастру Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 6/12, 110/16 и 62/18). Оспореним актом је одбијена жалба, а побијаном пресудом одбијена је тужба, из разлога који су наведени у уводном дијелу образложења ове пресуде.

Одредбом члана 132 став 1 Закона о премјеру и катастру прописано је да је за одлучивање о основаности уписа права у катастар непокретности мјеродавно стање катастра непокретности у тренутку када је захтјев запримљен.

Како је захтјев тужитељице за упис права својине на основу уговора о поклону, број ОПУ-2869/2021 од 25.11.2021. године запримљен дана 08.12.2021. године, у којем тренутку је у „В“ листу Листа непокретности број 311 к.о. П. уписана забиљежба привремене мјере обезбјеђења и забране отуђења, то је правилан закључак тужене и првостепеног органа да наведена забиљежба представља сметњу за промјену уписа права по основу достављене поменуте исправе, у дијелу који се односи на наведени лист непокретности, о чему су у образложењу рјешења дали јасне и аргументоване разлоге, које као правилне прихвата и овај суд.

Без утицаја су наводи тужитељице истакнути у правцу оспоравања уписа наведене забиљежбе привремене мјере обезбјеђења и забране отуђења, јер се у конкретном случају не ради о поступку уписа забиљежбе у катастру непокретности, нити њеног брисања, већ о поступку уписа права својине по основу уговора о поклону број ОПУ-2869/2021 од 25.11.2021. године.

Иако је првостепени орган захтјев тужитељице у погледу непокретности уписаних у Лист непокретности број 311 к.о. П. требао одбити, а не одбацити, с обзиром да се према одредби члана 133 став 2 Закона о премјеру и катастру захтјев одбија ако нису испуњени услови за упис, тај недостатак првостепеног управног акта није такав да би утицао на рјешење ове управне ствари, јер су у конкретном случају за тужитељицу посљедице одбацивања и одбијања исте, а што је тужена такође правилно навела у оспореном акту.

Код таквог стања ствари овај суд налази да побијаном пресудом није остварен ниједан од разлога њене незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС, па се отуда захтјев тужитељице, на основу одредбе члана 40 став 1 тога закона, одбија као неоснован.

Записничар
Жељка Вујановић

Предсједник вијећа
Свјетлана Кнежевић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић